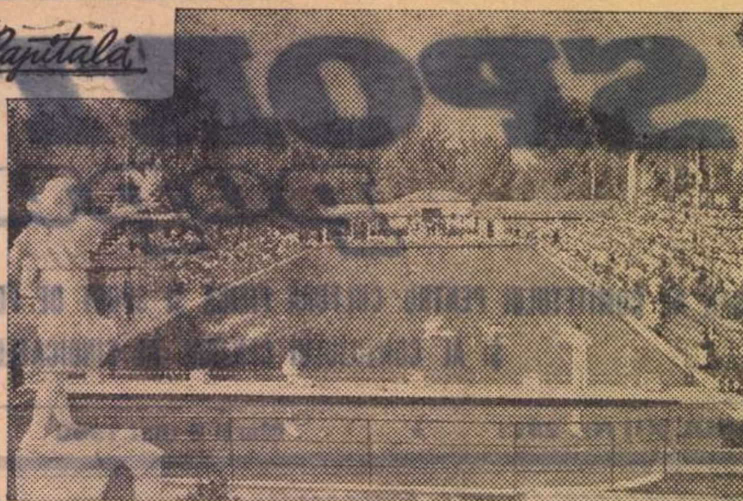
PE PLOAIE
prin ștrandurile din Capitală

Titlul reportajului de față pare, dacă nu paradoxal, cel puțin ...curios. Intr-adevăr, cititorii și-ar putea spune, pe drept cuvînt: dacă afară plouă, ce caută reporterii „Sportului popular" la strand? O explicație este, desigur, necesară. Am pornit să colindăm strandurile acum, pe ploaie, fiindcă, orice s-ar spune, vara se apropie și nu mai e mult pînă cînd cetățenii Capitalei vor începe să se plîngă de caniculă. Iar atunci cînd, tolăniți pe nisipul plajei sau avîntîndu-se în apa răcoroasă, în stranduri bine îngrijite, cititorii noștri vor uita pentru cîteva ore de zăpușeală, sîntem siguri că ne vor mulțumi pentru această „escapadă" pe ploaie, menită să accelereze pregătirile, prin relatarea cîtorva aspecte. Pe cele pozitive le evidențiem cu plăcere. Pe celelalte le dorim cît mai curînd înlăturate, spre bucuria maselor de oameni ai muncii, care vin să se recreeze și să facă sport în ștrandurile Capitalei.

Așa arăta strandul din str. Dr. Staicovici în verile trecute și la fel va arăta și acum. Bineînțeles, dacă pregătirile vor fi terminate la timp

ȘTRANDUL TINERETULUI, ȘTRANDUL SPORTIVILOR

Despre ce să vă vorbim mai întîi? Poate ar trebui să începem cu imaginea generală, respirînd prospețime și grijă gospodărească, pe care o oferă Strandul Tineretului, chiar și în această zi mohorîtă de început de mai. Poate că pentru unii cititori ar fi mai interesant să relatăm starea bună a celor patru bazine de înot și sărituri, ca și a instalațiilor anexe. Pe înotători îi vom bucura anunțîndu-i că frumoasa bază sportivă le va sta în întregime la dispoziție pentru antrenamente și concursuri. Iar celor care se întreabă cui i se datoresc rodnicele pregătiri efectuate la Strandul Tineretului, le-am putea vorbi despre munca conștiincioasă a directorului bazei, Mihai Lambrinidis, și a harnicului său colectiv sau despre dragostea cu care lucrează zi de zi bătrînul Ilie Marinescu, care și-a petrecut o viață întreagă pe locomotivă, iar acum, ieșit la pensie, trebăluiește la instalația de încălzire a apei strandului. Ne mulțumim însă să începem (și totodată să... încheiem) cu o știre care îi va bucura pe înotători și îi va stimula pe cei ce îngrijesc de alte stranduri: la 15 aprilie toate amenajările au fost terminate, iar la 16 aprilie înotătorii fruntași, și-au efectuat primele antrenamente în aer liber!

PE MALUL LACULUI FLOREASCA

Vorbind despre un lac, fără să vrei îți vine în minte imaginea unei întinderi calme de apă, în care se reflectă deopotrivă strălucirea soarelui și verdele vegetației din jur. De data aceasta, spre regretul nostru (în primul rînd!) nu vă putem reda această clasică priveliște, pentru că oglinda apei, altă dată atît de lină, era biciuită fără milă de „rafale" de ploaie. Cu toate acestea, numeroasele cabane și strandurile amenajate pe malurile lacului Floreasca erau gata să-și primească oaspeții, fapt pentru care merită o „notă bună" atît tov. Avram Crăciun, responsabilul cabanei Finanțe Bănci, cît și gospodarii care au pus umărul la terminarea pregătirilor elegantului strand Dinamo și a frumosului strand Progresul—Industria locală. Caracteristic pentru aceste stranduri este faptul că ele vor satisface nu numai exigențele înotătorilor, ci și pe cele ale canotorilor. Nu-i de mirare deci că pe malul lacului Floreasca am aflat și despre alt soi de preocupări decît cele întîlnite la Strandul Tineretului: grija față de ambarcațiuni. Și în acest domeniu, putem acorda calificativul „foarte bine" tuturor cabanelor, citate mai sus. Regretăm că, din cauza ploii și a lipsei momentane de vehicul... nautic, nu putem relata miilor de vizitatori obișnuiți ai strandului I..C.A.B. Floreasca decît cele văzute (fără binoclu...) de pe malul opus: și aci se lucrează intens în vederea deschiderii strandului!

CÎND PATRU SE CEARTĂ, NIMENI NU CIȘTIGĂ

In inima orașului, pe strada dr. Staicovici, se află unul dintre cele mai cunoscute stranduri ale Capitalei. Indrăgit loc de recreație al bucureșteanului care ezită să se deplaseze pînă la marginea orașului, strandul îi oferea în anii trecuți spațiu verde suficient, bazin de înot spațios, un restaurant bine aprovizionat și chiar un... teatru în aer liber! Acum însă, acest „belșug" de calități s-a transformat într-un singur, dar... mare defect: I.C.A.B., proprietar de drept al strandului, refuză să-și ia în sarcină și celelalte amenajări, urmînd ca spațiul verde să treacă în grija resortului respectiv al... Sfatului popular, restaurantul să revină T.A.P.L.-ului, estrada să intre în custodia secțiunii culturale a sfatului popular raional, iar strandul propriu-zis, atît și nimic mai mult, să rămînă în sarcina sa. Disputa este în toi, iar hotărîrea Sfatului popular al Capitalei, menită să limpezească (și la propriu și la figurat) apele, întîrzie, la fel ca și pregătirile în vederea deschiderii strandului...

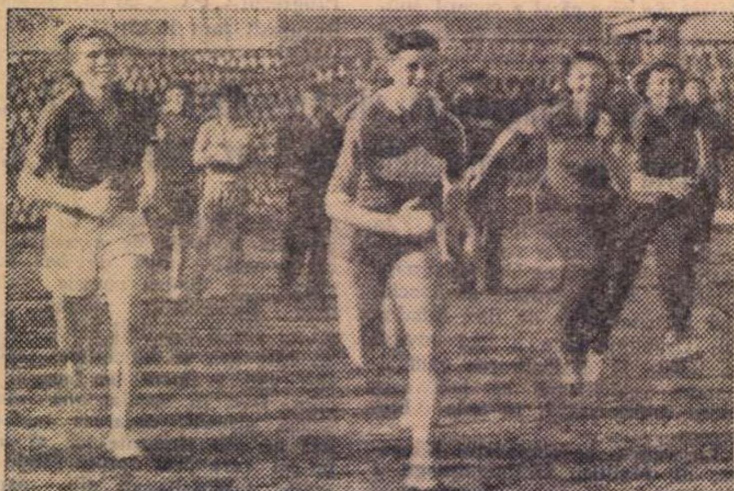
DOI „COPII" VITREGI...

Așa par a fi strandurile Obor, din apropierea gării de Est, și Tirul, din vecinătatea Teatrului de Operetă. Strandul Obor, de pildă, arată ca la început de... iarnă, cu țevăria deteriorată, cu vestiarele în paragină, cu plaja năpădită de buruieni și cu bazinul transformat, pentru circumstanță în... groapă de gunoi. La strandul Tirul, cei cîțiva saci de ciment necesari reparării bazinului încă n-au sosit, deși sînt așteptați cu nerăbdare.

Doi „copii" vitregi, deși „tatăl" lor — tot I.C.A.B. — ar avea toate motivele să fie mai grijuliu... Să sperăm că rîndurile acestea îi vor redeștepta I.C.A.B.-ului sentimentele „paterne"...

★

Acest reportaj, cu caracteristici de raid-anchetă, ar trebui, în mod normal, să aibă și o concluzie. Dar cum vorbăria este limitată de timp și de... spațiu, socotim că putem foarte bine conchide cele ce avem de spus, invitînd pe cei rămași în urmă să-i ajungă cît mai grabnic pe cei care au luat un „start" mai bun...

Vremea este favorabilă întrecerilor sportive în aer liber. Iată de ce în momentul de față bazele sportive de pe întreg cuprinsul țării găzduiesc tot mai multe întreceri de fotbal, handbal, volei, oină sau atletism. O parte dintre tinerii care își dispută cu atîta dîrzenie întîietatea fac parte din echipele înscrise în diferite competiții republicane, dar și mai mulți sînt cei care vin pe stadion în aceste zile frumoase de mai pentru a participa la întrecerile din cadrul Spartachiadei de vară a tineretului. Fotografia de alături ne oferă un aspect de la o asemenea întrecere desfășurată în Capitală.

Se poate munci și mai bine în regiunea Iași

Poate că mulți dintre cei care au aflat că în regiunea Iași au participat la Spartachiada de iarnă peste 100.000 de tineri și tinere, au rămas nedumeriți. Cu toate acestea, afluența tineretului pe terenurile de sport este lesne explicabilă, dacă ne gîndim la posibilitățile create în acest scop, la dorința tineretului de a se bucura de aceste condiții și, mai ales, la îmbunătățirea radicală a muncii activiștilor și organelor sportive din regiunea Iași.

In momentul de față, treburile sportive din această regiune se bucură de o conducere colectivă: comitetul regional C.F.S. (președinte Mihai Dumitriu) a încetat de a mai funcționa ca un mic grup de activiști salariați și a ajuns cu adevărat un organ de conducere colectivă a activității de cultură fizică și sport.

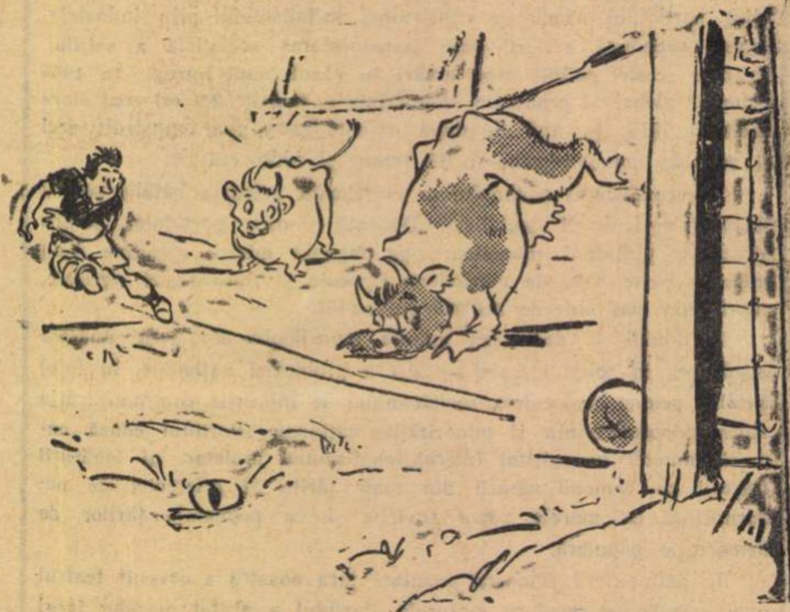
Păcat numai că această formă justă de conducere a muncii sportive nu s-a încetățenit și în raioanele regiunii, unde fiecare dintre președinții comitetelor CFS. muncește de unul singur, străduindu-se să rezolve cîte zece probleme dintr-odată și, de regulă, nerezolvînd ca lumea nici una dintre ele. Nici nu este de mirare, în asemenea condiții, că în colective ca Locomotiva Dir. regională, Flamura roșie, Voința Iași, Recolta S.M.T. Vlădeni etc. acțiunile în legătură cu Spartachiada de vară s-au rezumat la începuturi timide sau... n-au început de loc.

O altă problemă care frînează angrenarea unor și mai largi mase de tineret ieșan în competiții este cea a bazelor sportive. In orașul Iași, există baze ca ștrandul Progresul, care de ani de zile servește drept... adăpost pentru broaște, stadionul Locomotiva, care se părăginește pe zi ce trece, sau sala de gimnastică a colectivului Flamura roșie, închisă de Sanepid. Atîta vreme cît nu se vor lua măsuri pentru reamenajarea acestor baze, atîta vreme cît comitetul regional C.F.S. nu va impulsiona colectivele posesoare de baze să se îngrijească de ele, lipsa de terenuri de sport va continua să stînjenească munca sportivă în orașul Iași.

In sfîrșit, un alt aspect negativ al activității sportive din Iași: asociații ca Flamura roșie sau Progresul și-au făcut un obicei din organizarea și reorganizarea, comasarea și decomasarea periodică a colectivelor lor din Iași. Un astfel de sistem nu contribuie de loc la îmbunătățirea muncii colectivelor și este cazul ca și preocupările acestor organe să se îndrepte spre un țel comun: întărirea colectivelor sportive, dezvoltarea unor ramuri de sport ca boxul, luptele, halterele, ciclismul, într-un cuvînt îmbunătățirea generală a muncii sportive din regiunea Iași.

I. POPA
din Direcția organizatorică
a C.C.F.S./C.M.

Uneori fotbaliștii de la „Semănătoarea" nu-și pot efectua antrenamentele nici pe islazul din Chitila, pentru că acesta este... ocupat.

— Chestia asta cu „micșorarea unghiului" nu-mi intră de loc în cap.

Crește numărul bazelor sportive

■ Tineretul din Sighet a participat în număr mare la acțiunile de noi construcții și amenajări sportive. Astfel, la întreprinderile „Comraiprod", „Forestiera", fabrica de perii „Partizanul", fabrica de mobile „Alexandru Tamas" și liceul „Filimon Sîrbu", tinerii sportivi și-au amenajat în cadrul „Lunii Construcțiilor" terenuri de volei și baschet, iar sportivii colectivului Voința au amenajat și o pistă G.M.A.

■ Organizația de bază UTM din Baia de Criș (reg. Hunedoara) a luat inițiativa amenajării unei baze sportive compusă din: un teren de volei, unul de baschet și o pistă G.M.A. Utemiștii și pionierii au răspuns cu entuziasm chemării organizației și muncind neobosit au reușit să îndeplinească în scurt timp angajamentul luat. In această acțiune s-au evidențiat tinerii Gh. Luca, Viorel Fică, N. Pop și alții.

■ Pentru a oferi spectatorilor condiții mai bune de vizionare a jocurilor de fotbal, colectivul sportiv Metalul Oțelul Roșu a construit la terenul său încă o tribună cu o capacitate de peste 100 locuri.

■ Colectivele sportive „Electroaparataj", „Republica", „I.C.I.M.C." și „Ștefan Gheorghiu" din București au obținut frumoase realizări în acțiunea de noi amenajări sportive. Astfel, la Electroaparataj a fost amenajat un teren de fotbal, o pistă de atletism de 100 m., o groapă de sărituri și o pistă G.M.A. La Republica s-a construit o popicărie, o pistă de atletism și un teren pe care se va putea juca fotbal, rugbi și handbal, iar la „I.C.I.M.C." și „Ștefan Gheorghiu" au luat ființă terenuri de volei, baschet și tenis de cîmp.

(Vasile Dabală, N. Sbuchea, Romulus și Zeno Radu, corespondenți)

Unde să facă sport?

Nu se poate spune că direcțiunea și comitetul de întreprindere al uzinelor „Semănătoarea" din Capitală nu jinduiesc după o bază sportivă proprie. Pentru rezolvarea unei astfel de probleme, tovarășii respectivi s-au întîlnit doar de nenumărate ori în ședințe și consfătuiri a căror ordine de zi era una și aceeași: amenajarea unui teren sportiv. Cu toate acestea, în momentul de față, vrednicii constructori ai celor mai felurite mașini agricole nu au încă la dispoziție nici măcar un teren simplu de volei. Pentru antrenamente, cele două echipe de fotbal existente sînt nevoite să se deplaseze pe islazul de la Chitila, iar atunci cînd este „gazdă", colectivul sportiv organizează în... comuna Roșu.

Existența unei baze sportive proprii, fie ea cît de mică, ar satisface în mare măsură doleanțele celor dornici de sport. De altfel, problema nici nu pare de nerezolvat, întrucît colectivul sportiv dispune de mijloacele necesare amenajării unei moderne baze sportive: fonduri bănești, aprobarea sfatului popular pentru un teren din apropiere, angajamentul gospodarilor din cartier că vor participa la ridicarea construcției prin muncă voluntară, etc.

Tovarășii Constantin Dorobanțu, directorul uzinei și Virgil Marin, președintele comitetului de întreprindere se pot mîndri și ei cu o îndelungată activitate sportivă. De aceea, socotim nefiresc faptul că tocmai ei sînt cei care nu dau curs cererii tineretului dornic de sport. Căci, trebuie să recunoaștem: aleile fabricii — pe care nu odată tovarășii mai sus amintiți au întîlnit sportivi la antrenamente — sînt accesibile alergărilor, dar în nici un caz ele nu oferă condiții similare întrecerilor de... fotbal volei, baschet sau popice.

B. M.